

هو الله

یزد

بواسطه جناب زائر آقا محمد حسین

اخوی ایشان جناب میرزا محمد علی خباز علیه بهاء الله

هو الله

ای بنده الهی جمال رحمانی چون بعالم امکانی پرتوی نورانی افاضه فرمود آن نور حقیقت در حقائق صافیه جلوه کرد الفتی حقیقی و محبتی صمیمی و اخوتی ابدی ظاهر و آشکار گردید زیرا کل مستشرق از یک نور و مستنبأ از یک ظهور و مستضیء از شعله طور گردیدند این اخوت ملکوتی است لاهوتی آسمانی ربّانی حقیقی ابدی سرمدی علی‌الخصوص جناب آقا محمد حسین که با شما اخوت جسمانی نیز دارند لهذا چون در بقعه مبارکه حاضر شدند حقوق اخوت را مرعی داشتند و خواهش تحریر این نامه نمودند من نیز از محبت ایشان بغلیان آمدم و بنگارش این نامه بآن یار مهربان پرداختم تا بداند که در محضر آوارگان مذکور و در انجمن یاران مشهور و معروفست و از پروردگار عالمیان امید چنان که همواره بنفحه رحمن زنده و بنسیم عنایت تر و تازه و در ملکوت تقدیس بحیات ابدیه باقی و پاینده مانند جمیع یاران آن سامان را نهایت اشتیاق از قبل عبدالههء ابلاغ دارید همیشه بذکر آنان مشغولم و بیادشان مألوف و بغلیان محبتشان مأنوس و علیک و علیهم بهاءهء الأبهی ع ع

این سند از کتابخانه مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۹ اوت ۲۰۲۳، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر